

Zauber: Hvad den høitærede Minister nu har bemærket, har han ikke bemærket før under denne Diskussion, og lige saa lidt har han bemærket det, da han ved Finanslovens Forelæggelse betegnede sit Grundstandpunkt med Hensyn til dette Spørgsmaal. Men jeg skal ikke indlade mig paa, hvorvidt en saadan Smødekommun med Hensyn til en Indgaaen paa en almindelig Toldrevision uden Nedsættelse vilde have havt Indflydelse paa vort Standpunkt med Hensyn til den almindelige Toldreform. Den høitærede Minister maatte nærmere betegne et saadant Standpunkt, for at vi skulde kunne forandre vor Stilling. Det er kun en ganske almindelig Antydning fra den høitærede Ministers Side af samme Art som hans Antydning af stykkevisse Reforme. Vi faae ikke at vide, hvilke stykkevisse Reforme det er, han vil fremme, og i hvilket Omfang han vil indlade sig paa Toldreformer har han heller ikke angivet. Jeg tror egentlig kun, at Ministerens Bemærkning var af en theoretisk Natur, og fra dette Standpunkt kan jeg fuldkommen give ham Ret i, at der kan tænkes en Toldrevision uden Nedsættelse. Der kan tænkes en Toldrevision, som medfører Forhøielse. Skulde den høitærede Ministers Udtalelse have nogen praktisk Betydning, saa maatte den være efterfulgt af en ganske anderledes nøjagtig Angivelse af hans Mening og Stilling.

Finansministeren (Estrup): Det er en Misforstaaelse, at jeg skulde ønske at forandre det ærede Medlems Standpunkt overfor dette Spørgsmaal; derpaa har jeg ikke hidtil gjort noget Forsøg. Det er ogsaa en Misforstaaelse af det ærede Medlem, naar han har savnet enhver Antydning af, hvad jeg kunde gaa ind paa under en Toldrevision. Det ærede Medlem maa altsaa have forglemt, at jeg ikke een, men to Gange igaar — den anden Gang var foranlediget ved en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side af, hvad jeg havde sagt første Gang — udtrykkelig angav, som det forekommer mig, et temmelig stort Revisionsgebet, som jeg var villig til at gaa ind paa. Det ærede Medlem maa i Dag have glemt det, skjøndt det ikke er længere siden end igaar, at det blev antydet af mig. Det vil dog vistnok ikke være forglemt af ret Mange, at jeg med særlig Tilfredshed udtalte min Overensstemmelse paa eet Punkt med det ærede Medlem, idet jeg sagde, at jeg ogsaa kunde gaa ind paa en Forhøielse af Toldafgifterne paa Varer, som vi i Almindelighed betegne som Luxusvarer, for saa at kunne foretage Lettelse paa de Toldpositioner, som antages særlig at falde den mindre bemidlede Klasse til Byrde. Derimod bad jeg det ærede Medlem om at afholde sig fra Forandringer paa det mellemliggende Gebet, nemlig Forandringer i det Toldkomplex, som vedrører særlig vor industrielle Udvikling, idet jeg særlig for disse Varers Bedkommende gjorde gjældende, at

der efter min Overbevisning hørte en langt nøiere Undersøgelse til, før man tog en Bestemmelse i saa Henseende, end den, som der efter mit Skøn har fundet Sted, og end den, hvorpaa det ærede Medlem kunde støtte sin Formening derom. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret, naar han har savnet enhver Antydning af, hvilken Revision af den bestaaende Toldtarif jeg vilde kunne gaa ind paa.

Sagd: Jeg har kun begjært Ordet for at udtale mig angaaende en enkelt Bemærkning, i hvis rette Opfattelse jeg som de fleste øvrige Medlemmer her i Salen er interesseret. Det ærede Medlem for Veile Amts Den Valgfreds (Berg) udtalte, at naar der fra den anden Side af Salen blev fremsat Forslag, som han og hans Venner modsatte sig, saa blev dette kaldt meget uforstandigt; men derimod, naar de fremsatte Forslag, som man fra den anden Side modsatte sig, saa blev det vist af denne anden Side anset som meget forstandigt. Men det ærede Medlem oversaa et meget væsentligt Punkt, og det var dette, at det Forslag, hvorom der her er Tale, er et Forslag, om hvis Retfærdighed og Rigtighed man fra begge Sider er enig. Jeg veed ikke, at vi, naar der fra ham og hans Venner er fremsat Forslag, om hvis Retfærdighed og Rigtighed vi fra vor Side have været enige, dog have modsat os deres Gjennemførelse. Det Karakteristiske her er, at man er enig om et Forslags Retfærdighed og Rigtighed, men dog modsætter sig det. Altsaa, hvis jeg har opfattet det ærede Medlem rigtig, saa modsætter han sig det, fordi det er stillet fra den anden Side. Dersom han nu derved har opfattet Sagen saaledes, at, naar det er anerkendt, at en Sag er rigtig og retfærdig, saa ere vi paa vor Side saa stærkt interesserede i dens Gjennemførelse, at vi gjøre den til vor egen Sag, da er dette en stor Værd for os; men det er ingen Værd for ham og hans Venner, naar de, uagtet de erkjende Sagen for rigtig og retfærdig, dog ikke ville understøtte den.

Berg: Det ærede Medlem har ikke hørt mig udtale, at vi erkjende denne Sag for rigtig og retfærdig; derom har jeg aldrig sagt Noget. Jeg vil dog sige, at der er flere Forhold forbundne med denne Sag, som gjøre, at jeg efter min Anskuelse vilde handle rigtigt i at stemme for dette Lovforslag, selv bortset fra de andre Grunde, som jeg kunde have dertil. Med Hensyn til Forholdet mellem den høitærede Ministers og Flertallets Stilling i denne Sag angaaende dette Hovedspørgsmaal tror jeg efter den høitærede Ministers Udtalelse, at dette ikke kan søges just i forskellige Anskuelser om, hvilke Principer det vil være teknisk rigtigt at anlægge Revisionen efter, men at det vil være at søge deri, at, medens den høitærede Minister anser den nu bestaaende Toldstat